

BORSSZEM JANKÓ

Masiroznak a katonák.

ÖPRIK már a pesti utczát,*
Masiroznak a katonák . . .
Masiroznak, hej, messzire,
Nagy tengernek a szélire.

Utczahosszat víg muzsika, —
Bánatukhoz nem illik a,
Nagy a váló szívnek búja,
Cseh muzsikusz el nem fújja.

Hej, hány szőke s barna kis lány
Zokog a regiment után!
Hány jó töppedt öreg anyó,
Gyerekéért élő, haló!

Városnépe vélők ballag,
Rájok nyílik minden ablak,
Búcsut kendő nekik lobog,
Szemek könnyre értők csorog.

Egészen a város-végig
A katonát így kísérik,
Ott füstölög immár, várva,
A gőzös, a katonára.

S megy a gőzös, hej, messzire,
Nagy tengernek a szélire,
Nagy tengernek vizein át
Viszi hajó a katonát.

Nagy tengernek köves partján
Szó kél egyik-másik ajkán:
›Ilyen csúnya egy országot
Magyar ember sose látott.«

›Még magyar madár se szálla
Soha erre a sziklára.«
›Nem adott ez ekhós szikla
Magyar hangot sose vissza.«

Masiroznak beljebb egyre,
Szállnak völgybe, kúsznak hegyre . . .
S jobb oldalon, bal oldalon
El-elmarad — egy sirhalom.

Elolvassák a fejfákon
Kiről szól az ákombákom:
S lelnek beljebb-beljebb érve
Mindég több-több magyar névre.

›Járt magyar már e vidéken! . . .«
Szivük ettől könnyebb lészen —
S mielőtt harez-kürt rivalna,
Bajtársát mind kéri arra:

›Jó pajtásom, ha elestem,
Magyar sírba tedd a testem,
Magyarok közt, — tőle távol
Hadd álmodjak szép hazámról.

* Pöetica licentia A szerk.

Croaticae res.

— Oklevelek a zágrábi eseményekhez. —

I.

Lesz-e gyümölcs a fán, melynek nincs virága?

*Alexander Petrovics
(a magyaroktól Petőfinek nevezett
& elhódított horvát költő).*

Horvát lelkes ifjak!

ZÁZADOK óta elnyom minket a barbár magyar faj. De nézzük csak a legutóbbi sérelmeket. 67-ben, mikor Magyarország a dualismus prédájával dúsan megrakta zsebeit, mit adott nekünk? Egy fehér lapot — az az semmit.

Mikor a földrengés meglátogatta fővárosunkat, a Dráván tuli tatár hordák pénz alamizsnával vélték eleget tenni kötelességüknek, ahelyett, hogy saját fővárosukat testvérileg megosztva velünk, letransportálták volna egy pár boulevardjukat hozzánk.

Mindez még nem elegendő. Nevüinktől megfosztanak. Horvátoknak hívják, holott mi hrvátok vagyunk. Azon silány ürügy, hogy nyelvük bele bicsaklanék nevünk tiszta kiejtésébe, egy igaz hrvátot sem fog kielégíteni.

Hát Fiume hol marad? Az a Fiume, melyet galádul csak azért segítenek virágozásra, hogy a magok számára foglalják le. Hizlalják, mint vadak az áldozatot, hogy megegyék, gyomrukba kebelezzék.

Ennyi sérelem gyors orvoslást követel; az oroszlan a macskafajhoz tartozván, macskamuzsika adásával bizonyíthatjátok be, hogy oroszlanok vagytok.

Nem mondom, hogy füttyöljete, de bizom benetek, hogy füttyülni fogtok.

Azt sem mondom, hogy orditsatok, de a haza számit torkotokra!

STARCSEVICs.

II.

„Horvát vendégjog.“

*A pénzügyi bizátság tagjainak tiszletére szerkesztette Sloboda
Mirkó. Első kiadás. Zágráb. 1882.*

Szemelvények.

Pag. 82.

..... A közmondás azt tartja: fogadd be a tótot, kiver a házból. Mennyire meghaladt minket horvátokat a derék tót nemzet! Ó még saját házából is kiveri a magyart s mi elég gyávák volnánk őt a mi házunkban megtűrni?

Pag. 92.

Nincs nemesebb tulajdon, mint a vendégnek meg nem becsülése. Régi, patriarchális idők maradványa a szives vendéglátás. Ma már csak vad népek gyakorolják, mint az arabs, kalmuk, hindu, magyar stb. Egy fokon álljunk mi e műveletlen törzsekkel?

Pag. 100.

Mi a vendég?

Csavargó, a ki betolakodik a házába.

Mily módon lehet tőle menekülni?

Az ebrud udvarias alkalmazása által.

III.

Zágrábi rendőrségi statutum.

I. §.

A rend fentartása a nemes ifjuságra bizatik, mely föl fog ügyelni arra, hogy az utczákon illemsértő magyar szavak ne hangoztassanak.

2. §.

Schiller költeményeinek árulása, olvasása, terjesztése a város területén szorosan tiltatik, nehogy az »Ehret die Frauen«-féle balvélemények az ifjuság egészséges érzületét megmételjezzék.

3. §.

Mivel Zágráb tiszta horvát levegőjét bármily idegen hangzatok megfertőztethetnék, a város körülvétek czölöpökkel, melyeken ily feliratok lesznek olvashatók: »idegeneknek tilos a belépés.«

Diák ismeretek tára.

Terjeszt: Bukovay Absentius.

— A »N. P. Volksblatt« mint szenzációs hírt óriási betűkkel hirdeti, hogy egy technikus tünt el. Ha a lapok regisztrálni akarnák, hogy a Szidonbul hány jogász, tandijmentes bölcsész tűnik el, hát mindennap dupla mellékletet kellene adnia.

— Azt olvasom ismét az esti lapban, hogy egy úri embert kártyázás közben ütött meg a guta. Miután, ugylátszik, most az a divat járja, hogy kártyázás közben mulik ki az ember az

árnyékvilágból: intézkedtem, hogy ezentul a Szidonban, csak végzett orvosnövendékek lehetnek a kibiczelőim.

— Mihelyt azt látom, hogy handlé gyűn fel a lépcsőn, már én akkor vetkezem.

— A ki a beiratkozásból nem tud rebakot kiverni, az csak folyamodjék hamarosan tandij elengedésért, és csapjon fel filozopternek.

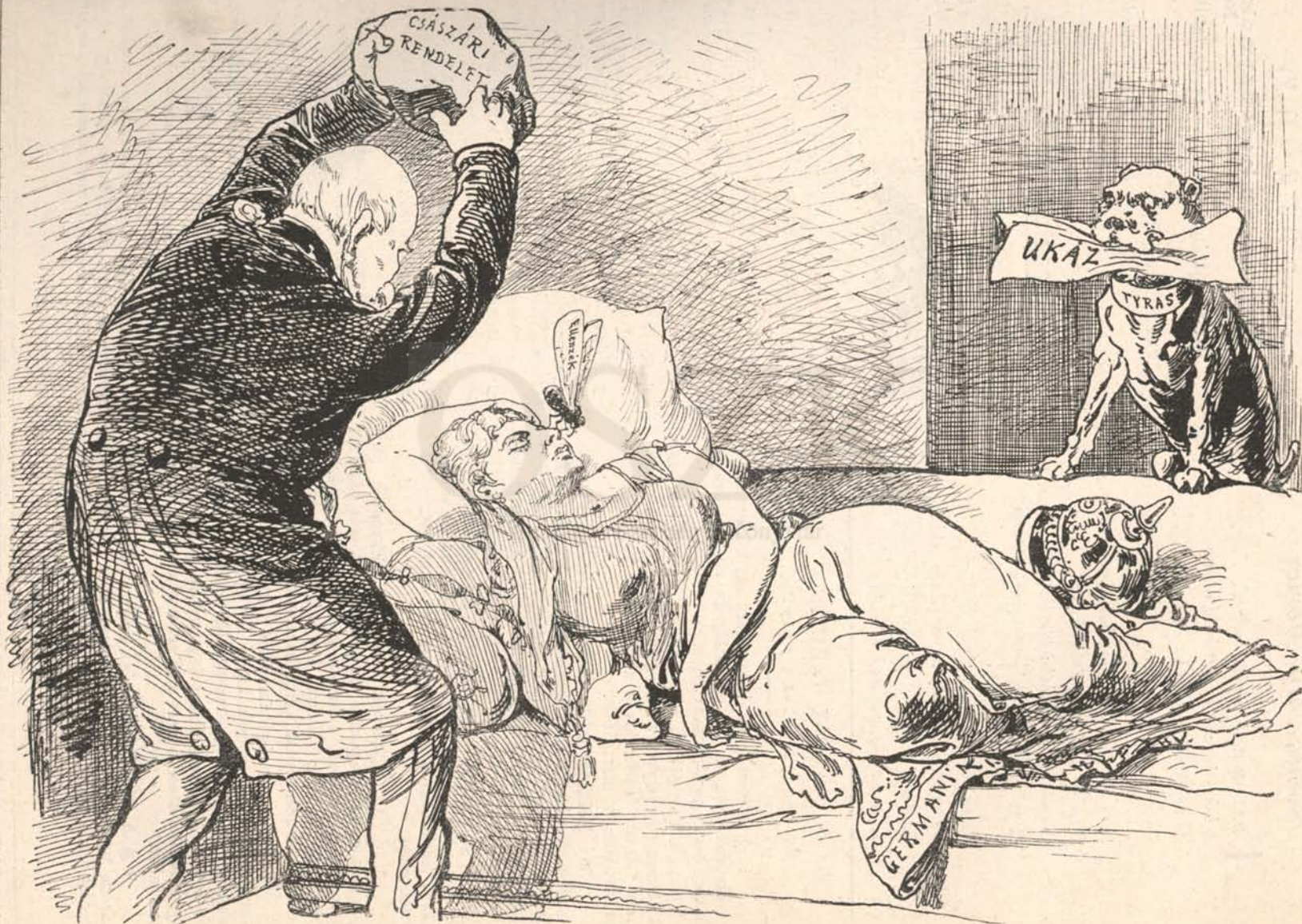
— Nem hiába magyar gyerek a kis öcsém, a kibű most lesz balek embervagdaló. Tanul is a bátyja kárán, avag legalább a példáján: az indexit tartós per g á m e n t b ő csináltatta, hosszú diák hadjáratra készülődvén.

— Ex fináciz miniszter ur ő exciája kegyeskedett eg vizsgán czítálni szerény véleményemet hogy: »a jogász nem tud, csak k o n y i t.« Hej, kegyelmes uram, kegyeskedjék csak oda fáradni a szomszédba a Garamiba, vagy Holczvártból ebéd után a Szidonba, majd meg tetszik látni, hogy tud is a jogoncza.

— Jajgat a Ziczer Muki, hogy milyen sokáig köll nyavalyogni uri magunknak a d i p l o m á é r t. Csak akkor hallgatott el, mikor odaröfentettem neki, hogy hát: miért nem lettél bábasszony, akkor tán már meg volna a — »D i p l.«

„HESS LÉGY!”

— Az a régi rossz expediens. —

B—rek. Majd elröpülsz az én kis lányom orráról, adta szentelen bogara!

Szentkirályi Móricz †.

A BÁROM szellemóriás vezérrel
A békés harcot együtt küzdted át;
Az egyik véres harczba vitte néped
S együtt sirattad a leverit hazát.

Nem nyujthatál szegény hazádnak enyhét,
S szíved a kín enyhítésére élt:
Őszülő hajjal iskolába jártál,
Hogy nyujthass embertársidnak segélyt.

Aztán honod fővárosának éltél, —
De nagy siker soh' sem mosolyga rád . . . .
Jutalmad ez csak: egykép elsirat ma
Az emberiség, városod s hazád.

Codex caninus.

— Törvényjavaslat a kutyabaj ellen. —

1. §. Kéressék föl hivatalosan egyik híres vezércikkhezönk, hogy a baj elmúltáig ne »veszettebesen«, hanem csak »peczérdušan« írjon.

2. §. Tüzessék ki száz aranyos pályadíj egy nagy költeményre, melyben valamennyi fővárosi ebnek veszett hirt költetik. Költeményen nálunk nem kapván senki, mindenki ment marad tőle.

3. §. Minthogy a közönséget nem lehet arra szoktatni, hogy a kutyákat zsinegen vezesse: a kutyákat kell betanítani, hogy ők vezessék pórázon gazdáikat, mint már teszik is ezt régóta a vakok kutyái. Az eredmény ugyanaz lesz.

4. §. A szájkosár behozatalára praecedens kellvén, szállíttassék föl Tisza Kálmán újra, hogy a szólás szabadságot korlátozza s ezáltal a nemrég adott rossz példát visszavonja.

5. §. Az állatorvosi intézetben állíttassék föl ebfogási és kutyafogászati tanszék. Az ebfogás tanára befogván az ebeket, a kutyafogászat tanára azoknak fogait egytől egyig kihuzza. Így azokat ismét el lehet bocsátani s nem fognak többé harapni senkit.

6. §. A nemesség utáni dühös vágy, mint specificus kutyabőrbetegség, szintén külön fölviagyázat alá helyezendő, minthogy a benne szenvedők mindenre képesek.

7. §. A farkcsóválás a legnagyobb polgári erény gyanánt minősítendő, mert a ki ezt cselekszi, az veszett nem lehet.

8. §. A pléhből csinált és a kutya nyakáról lefüggő bárcza helyett olyant kell behozni, mely strychninből csinált pilula alakú s melyet a kutya a gyomrában visel.

S ü r g ö n y .

**Bismarck herczegnek
Berlin.**

Bár legyőztél, mégis csak az én tanítványom vagy!

Véritable Champs Elysées, január 8.

III. Napoleon

ki már decz. 2-án kallabintotta
el az alkotmányt.

Börzeviczy W. M. élcezi.

— Veder Napoli e poi mori! — ez megjárja; hanem nézd meg Fiumét és fizess két milliót! — ez egy kissé sok. (*Der alte Rapp wird in mir lebendig!*)

— Krivoscsieből kevés az ujság. Ott egy kis ö s s z e ü t k ö z é s, itthon egy kis m e g ü t k ö z é s, ez az egész. (*Ausgeszeuchnet schwach!*)

— Ez már mégse járja! Jókait, daczára annak, hogy már van felesége, még egyszer kiházasítják. (*Wie demolirt me schon!*)

— A pénzügyminisztert annyira megzavarta a dalmáciai csapat-összevonás, hogy az alap miveleteket is eltéveszti. Nem is azt mondja többé hogy: összeadás és kivonás, hanem összevonás és kiadás! (*Bitter aber emesz!*)

— Szomorú farsang! Hogyan táncoljunk, mikor mindnyájunknak fáj a Bocca? (*Hajassz!*)

— Jobb szeretem, ha a hadügyminiszter nem hívja össze a delegációt. Hiszen mi ugys mindent megszavazunk. Ennélkül pedig majd nem mer annyit kiadni. Inkább törvénytelen takarékoságot, mint legális pazarlást. (*Aus der Fülle meiner schönem Süöle!*)

— Azok a horvátok! Vendégeket, hölgyeket bántalmaznak. Látszik, hol van Zágráb. »Über die Sau!« (*Ausgerüssen!*)

— Szegény polgári házasság! Még meg se született és Istóczy már is kérvényez ellene. Ha államügyész volnék, bűnvádi keresetet indítanék ellene a gyermek elhajtás végett. (*Tám!*)

— Tehát Sennyey csakugyan visszavonul a politikai élettől? Szegény habarék! Sennyey volt egyetlen támasza és most ez a bázis is katabázissá fejlődik. (*Neblich!*)

— Diadalmasan szól Eötvös Karcsi: »A habarék mind inkább közeledik a szélsőbalhoz!« »Csakugyan«, felelem »szemlátomást sülyed.« (*Feun!*)

— Az új francia miniszterium alkotásánál mégis csak a zsidók csinálták a legjobb üzletet; mert Raynal miniszter is zsidó lévén, a francziáknak már most van két »koseri« (*Cochéry*) miniszterük. (*Mir scheint ich bin auf der Börze-ich!*)

— Egy horvát képviselő társam meghitt magához Zágrábba. Mondom neki: »Szivesen barátom; de csak más-kor. Most félek elmenni — mert meghittál!« (*Zerspring!*)

Felelős szerkesztő:

Idey, Szilveszter.

Kiadótulajdonos:

Szaturnovszky Kronoszkár.

Kezelő:

Deczemberi Király Dávid.

Utófizethető 1883-ban, ha tetszik.

Hirdetések félétele mindennap.

A nyílt tér minden sora ingyen.

1882.

Budapest.

Ominózus évi lap.

Január 1882-én.

Vezércikk.

Ha visszapillantunk az imént megindult évre, örömmel mondhatjuk, hogy az jobb lesz a tavalyinál. Kivégzések helyett bevégzéseket fog hozni, fővesztések helyett főnyereményeket, hadjáratok helyett hatos járadékok, adó fölemelések helyett adutt leemeléseit, mákony percei helyett Mokány Berczit, stb. stb.

1882-ben Németh Berczi fáklvás menetet fog rendezni Tisza Kálmánnak, Herman Ottó republikánus pókász az oroszánt megint el fogja ismerni az állatország királyának, Istóczy Győző anti-antisemita lesz s áttér a zsidó vallásra, Liszt Ferencz a cigányzene felét átengedi a magyarnak és a zsidónak megint megengedi, hogy tapsoljon neki. Dénis de la Passementerie vissza fogja vonni azt a törvényjavaslatát, mely szerint Csiky Gergely minden tantímejének 60 percztentjét Sardou Viktornak engedje át, Sarah Bernhardt újra vendégszerepel Budapesten, de ez alkalommal magyarul fog köhögni, Munkácsy Mihály Miltonját Vörösmartyvát festi át, Krisztusát pedig dr. Kohn főrabbiév, s Torma Károly Ó-Budát föld alá fogja temetni, hogy 1500 év mulva legyen kiásni valója.

Ilyen változásokat fog hozni 1882; és tapasztaltuk, hogy e jövendöléseink egyikét sem czáfolta meg 1881, melyet pedig már teljesen ismerünk. Mi külön transatlanti kábelnek kapjuk hireinket New-Yearból s a passzát-szelek (tempi passati) azokon nem változtatnak semmit.

Külföld.

A czár koronázásakor IV. Sándor nevet fog fölvenni; ez a legbiztosabb rendszabály az ellen, hogy III. Sándort a nihilisták részéről ezentul bármi baj érhesse.

A pápa július 1-jén fogja aláírni Bismarckkal azt a szerződést, melynek értelmében Berlinbe megy lakni. Ugy lát-szik, hogy Bismarck ezzel csak a német

főváros szépítésére törekszik, mert ezáltal a sík Berlin lesz a >héthalmu város.< Egyuttal Péter oldenburgi herczeg nősülni fog, úgy hogy a patrimonium Petri leg-alább matrimonium Petri által lesz helyettesítve.

Irland megbékítésére augusztustól kezdve a földbirtokosok fognak a bérlőknek árendát fizetni s minden angol név >O< előbetűt kap, például O' Gladstone, O' Hartington, O' Possum és O' Podeldoc.

A szultán márczius végén elhagyja Európát és Taifba költözik, honnan Midhat basát Sztambulba száműzi, élethossziglan tartó nagyvezérségre ítélvén őt. A félhold adósságait a telt holdra betáblázzák s a >bondholder<-eknek, követeléseik kielégítésére, selyem zsinórt küldenek.

A khedive május elsején el fogja veszteni trónját, melyre Lesseps ül, azzal a föltétellel, hogy a Nilus kataraktáinak orvoslására angol szemorvos hívassék meg; így a francia és angol érdekek meg lesznek óva.

Gambetta kikiáltja magát tuniszi bejjé és Franciaországot Tunishoz fogja csatolni. Grévy a >Nisán-Iffitkar< rendjének kiskeresztjével kárpóltatiták, Eugénia császárné Korzikát kapja azzal a föltétellel, hogy a mármár újra fenyegető krinólint be ne hozza a divatba. Rochefort nőül veszi Louise Michelt és a párisi Opera igazgatója lesz e mottó alatt: >petróleum et operam perdidi.<

Olaszország lemond Tuniszról s kárpótlás fejében Triestet és Trientet átengedi Ausztriának. Umberto király Garibaldit fiává fogadja és lemondván a trónról, Caprerába vonul, míg Garibaldi II. Brutus név alatt az új órómai republika konzulja lesz Rómában.

Románia Ausztria-Magyarországot leszorítja az Aldunáról, ellenben a Tiszát átengedi Ausztriának azzal a kikötéssel, hogy az Magyarországtól függetlenítésék s kizárólagosan a román marhavész behozatalára használtassék.

Budapesti dolgok.

1882-ben a fővárosban fontos köz-munkák fognak létesülni. A Sugárut kikö-vezése ódonsült császárszemlyékel elvben

el van határozva. A fővárosi pékekkel már megkezdődtek az alkudozások a kö-vező anyag szállítása iránt. Az >új város-ház< szüknek bizonyulván, még ez évben egy >újabb város-ház< fog épülni s mint-hogy előreláthatólag ez is elégtelen lesz, egyuttal még egy >legújabb város-ház< építését is megkezdik. Az állami rendőr-ség oly kitünően válván be, hogy a rabli-sok száma napról napra nő s így a rabló és betörő nemsokára csupa milliommossá válik, többé rabolni nem fognak: a főváros diszes rendőri palotát fog építtetni a Dunaparton. Az új operaház el fog készülni és belé fogják elhelyezni a víz-vezeték nagy víztartóját, úgy hogy semmi esetre le nem éghet. A parlamentház is elkészül s a felsőház reformját aképen fogja foganatosítani, hogy a förendiek üléstermében egy csöpp akusztika sem lesz, így aztán a közügyekre való befolyá-sát elvesztí.

Irodalom és művészet.

Gyulai Pál 1882 befejezi >Romhá-nyi<-ját, melynek egész terjedelme körül-belül feleannyi lesz mint az eddig elkészült töredéké.

Kőrösi József statisztikusunk a poly-gamiát hozza szőnyegre az akadémiában, hogy a főváros lakossága mielőbb utó-érje a bécsinek számát.

A drámai pályázatok határozatai oda fognak módosittatni, hogy a díj ezen-tul mindig a legroszab darabnak adassék ki, mert a legjobb ugvis szinre kerülvén, a tantímeben nyeri díját.

Huszár Adolf meg fog bízati szent István szobrának elkészítésével s az arcz-képhűség biztosítása végett valamennyi hazai fényképész föl fog hivatni, hogy pályázzon a szent király legjobb életnagy-ságu fényképére, mely aztán a szobornak mintául fog szolgálni.

Csiky Gergely hellén tragédiáit So-phokles le fogja fordítani görögre.

Blaháné 1882-ben telephon-matiné-akat fogadni, melyeket egyszerre a pozso-nyi, kolozsvári, kassai, aradi és pécsi szin-házakban hallgathat meg a magyar közön-ség Mindenik színház 500 forintot fog a művésznőnek fizetni.

Mokány Berczi >Drukk< naptára 1882 folytán 99 kiadást fog érni.

CSODÁLATOS

hogy mikor ez a czudar utczai kölyök így ne-
veletlenkedik —

— nem fél ettől!

Apró hírek.

= Nem tudnak mit csinálni azokkal a horvát tacs-
kókkal? Hát Horvátországban, ahol számunkra oly bőven
hull a dió, m o g y o r ó nem terem?

× Horvát arczátlanság. Erre a pontra csak egy a
felelet: a vessző.

+ Miután már megpróbáltuk a horvátok irányá-
ban a fehér lapot és a fekete lapot, most tán nem ártana
egy kis kard lap.

⊙ Most már tudjuk, hogy Verhovay mért pártolja
a bokézert. Egy huron pendülnek. Mindakettő a deficzi-
tet nagyjtja.

> Szurkolnak a bécsi színházi igazgatók. A
»Nothausgang« már megvolna. De mit ér az, a »Noth-
eingang« nélkül?

✕ Azt beszélik a francia ellenzékiek, hogy Gam-
betta miniszteriuma nem éli tul a három hónapot. Csak
aztán a páczyens tul ne élje a doktorokat!

 MŰFORDÍTÁSOK

Aliter perire pestis non potuit = Ha a liter elvesz, Pest
sem állhat fen.

Stans celta in puppi = Göres állott a puppjába.

A zsidónő = Der Jude wächst. (Term. után.)

... *Omnibus oblivisci a bundat* ... (Aen. II.) = Az omni-
buszban felejté a bundát.

Tenet hastam manibus = Tartja hasát a kezeivel.

(Hor. Carminum Liber III. Oda VIII. Vers 4. *Bellerophontis
maturare necem refert*. = Bellerophontes maturalni nem tudott,
visszavetették.

(Hor. Carminum Liber I. Oda XXI. Vers. 1.) *Dianam tenerae
dicite virgines* = Diánát tenyeresnek mondjátok, szüzek.

(Hor. Carminum Liber II. Oda III. Vers. 3.) *Albaque populus
umbram hospitem sociare amat*. = És a fehérnép a kórház
árnyékában szeret társalogni.

(Hor. Carminum Liber III. Oda V. Vers. 1.) *Augustus adiectis
Britannis* = Augusztus eldobta a britannikát.

FARSANGIANA.

Jogász csárdás.

(Járják Tribonianus, Werbőczy és W-l.)

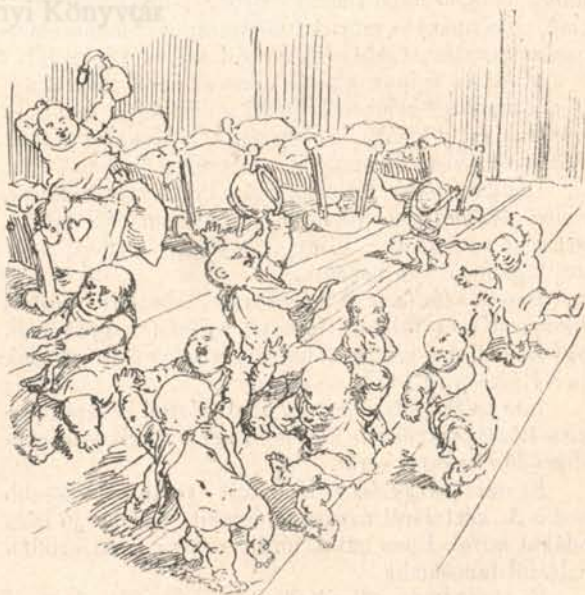
Filozofus csárdás.

(Járják Szokratész, Kant és Hegel.)

Medikus csárdás.

(Járják Aesculapius, P-r és L-k.)

Bölcsőde csárdás.

(Járják az intézet szoponczaí.)

M ű k r i t i k a.

— Saját Bunda Jókánktól. —

„Az öt érzék.“

BUDAPEST ma nem Budapest, hanem Érzékujvár. Makart, e nagy kisisten, elküldte hozzánk »az öt érzéket«, öt ruhátlanságba öltözött hölgy alakjában.

Öt érzék, — melyet csak a hatodik érzékkel lehet méltányolni.

Öt érzék, melyben csak egy az érzék, t. i. a színérezék.

Minek nevezzem ezen férfinégyesnél jóval többet érő hölgyi ötöst? Oly quintett ez, mely öt szőlőből áll. Ha Mózsés látná, elsírná örömeiben mind az öt könnyvét.

Ez egy szín-opera öt fölvonásban. Pedig már nincs rajta mit vonni föl.

Eleinte az »öt világtengernek« néztem, mert tenger sok világosság van mind az ötön. Azután az »öt világ-rész« személyesítésének; de ez nem lehet, mert mindögyik magában véve már félvilág.

Ezer szerencse, hogy a műcsarnokban felső világítás van. Ez mégis sokkal illedelmesebb, mintha az ilyen penta-teuchust alsó világításban mutatnák.

Már gyakran mondtam, hogy Makart a festészet Koloristóczyja. Ő az investitúra, azaz ruhátlanság nagy mestere. Rubens Amphitritoujai, Tiziano da Vinci Danausa az aranyesőben, Salvatore Veronese bikán uszó Grand Hótelje *) Tinto Reni Kliopatrája, Giulio-angelo Buonasanzio vétkezett s vetkezett Lucretia Borgiája — s valahány pinturicchiós szépsége van a dicső Nuditáliának, az mind semmi e gyöngypillék, rózsabogár-szemü, szivármányos, murillatozó, velasquezedelmes, buonaromatikus stb. stb. ábradakáprázolataihoz képest!!!...

Mintha a trópusok alatt volna az ember Mazatlanban, oly mezetlen színben látja itt a nővilágot. Igenis, ez a szépnem, mely kizárja a nemszépet. E Makartériákban és Vénusvénákban hömpölyög a szépséges Cythere vére.

Ime a »Látás.« Ki mondaná a látást szemtelennek, ha még oly meztelen volna is? Tükörben nézi magát. Mert a nő az istenség tükre. Fénylő üveglemez, mely hátul hígannyal van bekenve.

Ime a »Hallás.« A hússá vált akusztika mesteri sablonja. Kezét füléhez illeszti; nyilván nagyot hall. Hogy is hallana kicsinyt, ha én oly nagyokat mondok róla? Egészen fül! Ő is — én is.

Ime a »Szaglás.« Az orr apothéozisa, sőt apothéarózisa. Rózsát szagol s az illat mint egy aetherikus csipke-sebkepdő eltakarja orrát.

És ime az »Izlés.« Ki látott valaha izlésesebb Izlést? A körtefáról narancsot szakít. Lám, a jó izlés csodákat mivel. Épen hátat fordít nekem, a mi szintén jó izlésről tanuskodik.

És végre ime a »Tapintás.« Az anya vállán lovagol a gyermek. Így tapintják egymást testeik különböző részeivel. Van-e ennél tapintatosabb Tapintás? Nem hiába nevezi a latin »tactus«-nak. Mily kétértelmű ez,

minden kétértelműség nélkül! A pupillaris papillák diadala!!

Ezeket tartám szükségesnek a Makart »öt érzék«-éről megjegyezni.

Az utolsó táblabíró rég meghalt. Éljen a legelső tableau-bíró!

Az öt érzék.

— A diktálásomra pingáta az én külön Makart Jankóm. —

Látás.

Szaglás.

Hallás.

Izlés.

Tapintás.

*) Tán Európája? A szerk.

THEATRÁLIA.

A nap és holdjai.

»Nap és Hold« kitünő operette, de csak felnőtt apák számára. Ezt reklámul írjuk ki. Hányan sietnek a színházba,

hogy személyesen botránykozthassanak meg azokon a borzasztó párizsi kétértelműségeken, a melyekhez Lecocq mester olyan finom, nobiles muzsikát írt.

*

Durva szöveg és finom zene: hogy illik ez össze? Hát úgy, mint ha a szakácsné a nagyságos asszony szép bál ruhájába öltözik fel. Ámbár valljuk be, akármilyen pajkos legyen is a szakácsné, ha csinos és üde, többet ér mint az éltés és illedelmes nagyságos asszony.

*

A »nap« Pálmai Ilka, a »hold« Hegyi Aranka. Amaz gyújtó, ez derítő. A jakóbinus hegyi párt először többségben van, de végre is a napimádók győznek s a »chic«-kes Ilka nyeri el a pálmát.

*

Solymosinak két szép felesége van a darabban, pedig jóformán egyet sem érdemelne meg. Kassai a darabban ho ppon marad, a közönség azonban bőven kárpótolja tapsaival kitünő kedvencét azért a sok vidor pillanatért, a melyet neki okozott.

*

Pálmai Ilka a »Nap és Hold« előadása alatt, tudvalévóleg nagy bátorsággal oltott ki egy meggyuladt lampiont. A hol ő van, ott nincs tűzveszély, tessék hát bátran a népszínházba menni. Épen ezen tűzoltó erényeért a szent Flórián tűzoltó egyesület disztagjává választotta s vagy hat sinlődő bécsi színház szerződéssel kínálta meg. Evva ur mint hírlík a mata fuégoszon jó áron tudott, mintán ezt a bájos Ilka fölöslegessé teszi.

*

Müértő kaszinói körökből vesszük e verset:

»Nap«-ként ragyog a bájos Ilka,
Játéka tűz, gyújt a dala:
Sok kaszinói fonnyadt szív is
Uj lángra lobban állala.

De im, a színen is tűz üt ki,
Van rémület, van riadal . . .
E tüzet Ilka eltíporja
Piczinyke lábacskaival.

Lám ilyen a hamis menyecske, —
Egy tüzet elfojt hősileg,
De azt nem bánja, hogy mialla
Százával égnek a szívek.

*

— Papa, vigy el engem a »Nap és hold«-ba.

— Nem lehet, kis leányom. Periculum in moribus.

*

(Természet után.)

V. K. (Cs. T.-hez szokott nyájassággal). Igaz-é a hír, hogy elhagyja Thaliát?

Cs. T. Már hogy hagynám el a »Thaliát«? Hiszen csak a mult héten prenumeráltam rá.

(Elég jó az ilyen kis leánytól.)

Blau Kóbi az ügyvédnél.

Dakterlében! Össön föl az oj exekonvencionál törvényt, keressen ki belőle a 75-ik paragraf és inditon stante pedante kártérítési pert a Pauler, a Teleszky, a fürendiház, az alsó ház és az egész exekutor bíróság elen. Dakterlében, moga névet? Haza djövék ma délbe, hát maj megüt a gota. A főbejárás ajtaja felülről egészen le tele vót rakva pecsétekkel. Ilyen csófság! Blau Kóbit lepecsételték! Blau Kóbi pecsirt! Barzesztú! Edj olávoló boszó hitelezüimtől, mert mást nem tehetnek, hát lepecsételnek az ajtót. Mit tettem én? Szaladtam azonal Gászner közjegyzühöz és fülvettem óvást. Én protestálok ez elen, a háziór nevében. Dakterlében, itt van az óvás és adjon be hamar edj nadj semiségü ponoszt az eljárás elen. Maga azt mondja dakterlében, hodj most már nem gilt a semiségi panasz? Hát adjon be edj felfolamodás. Nem bánom folamodjon fel, folamodjon le, folamodjon be, folamodjon ki, tedjen a mit akar, apelaljon, informáljon, de addig ne nyógodjon, mig a bíróság ki nem mondja hodj a hitelezők Ruszt és Müller, Gerzon Spitzer, a kreditorenverein Bécsből mint foglaltatók kütelemek sajtátkezőleg az ajtórol a pecséteket lekaparni, azt tisztára lesikálni, és mindenesetre nekem e perkültsegeket megfizetni.

Dakterlében, most motasson meg, hodj mit tod! Számítson fel az ajtóért 500 florint! Nekem anyit ér, ez rám nézve pretzen affekciónesz. Ha az alpürösök sokalják, álljanak a fejükre és döfjenek edj seprőt a jomrukba bele. Blau Kóbi azal nem törődik.

Dakterlében, moga megint elüleget akar? Moga edj naczerü ember, auf Ehre! Tegnap köldi hozzám a tavali expensnótát, a mit még nem is füzettem ki, és már az ideire akar elüleget? Ne blomáljon magát! Sietek hoza. Az oj csüdtörvényből veszek leczkét. Mogamat ajánlom dakterlében.

A ki nézetét sohsem változtatja

vagy: *Verhovay a nőkről.*

(Midőn Thaly a Ferencz-városban megbukott.)

»Báró Kemény Gábor győzedelme — veszteség! Veszteség, mert szomorú világításba helyezi a magyar nőket. Nők sohase avatkozzanak a politikába! Nőknek más a hivatásuk!»

*

Midőn a szombathelyi nők albumát adta át. »Annál megtisztelőbb e bizalom, mert főképen a nők adják jelét szívbéli meggyőződésüknek a független párti elv iránt.«

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Ozsoraturvén! Miljen balandás! Mintha csak hoznának törvényt, hoid sok sopán edjedöl törvényes jermeknek szabad szöletni! Amedig vannak könjelmö leányok és adósok, mindig lesznek törvéntelen jerekek és törvéntelen kamatok.

*

Ed indiszkrét kérdés. Vadjok kíváncsi, hoidha a bodapesti molom mind foziálna és volna egyött tizenüt molom: hoid ez a tizenüt gözmolom todná e darálni annyit, mind a mienk parolment edj bödzset vito alatt?

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Ezen tekervények az agyban egyenes hosszanti irányban futnak, sugárossan, egymással párhuzamosan.
— Valóban vérfigyasztó dolog a lángok között lenni halálát.

„Vén csataló.“ Már megbűnhötte a crimet; hiszen, amint ön is mondja és mondták annyian: felfűtött vele; a koszoruvál lefűtötték; a bírálók felfűstölték. Requiescat tehát a páczban. — Cs. Laci köszöni a megemlékezést. A »Drukk« elindult. — Cs. Zs. Csak fotográfiában tenne hatást. Az öntött, szabályos betű fogalmat nem adhat róla. — L. N. Egy boldogtalan leánynak sirmalmai, ha vétenek is a helyesírás ellen, még sem valók arra, hegy nevesenek rajtok. — Kb grf. Bizony nem rajtuk mulik, hogy a kedvezményben nem részeltethetjük. De azért a szorgalmas gyűjtés mégis haszonnal jár. Egyikét megrajzoltatjuk. — D. I. Eljártunk benne. — Nemo. Oda ütük-e az állam portájára azt a bizonyos pecsétet, melyet most a nem fizető ajtajára sütnék, a mikor a pénzügyminiszter ur majd indemünyt kér? Erre Pauler ur mondjon kadenciát. — Kppncs. Nem birtuk megérteni. — U. B. Az első honorarium az, hogy kiadjuk a közleményt. — Novus. Gyenge dolgok. — Eperjesi keresk. Ifj. egytl. Ismét az az ingyenkedés! Az »Athenaeum« csak nagyon ritkán hajlandó az ily kedvezményre. Nehányan ifjak összeállnak, magukat egyletnek megteszik s miután az önképzésre beszerzedtek drága pénzén a biliárdot és kártyát: akkor a kiadókhoz fordulnak, hogy küldjenek nekik ingyen-példányt. Ez, kevés változatokkal, az az új divat, mely néhány év óta becsapott a mi fiatalágunkba. Különben a »B. J.« nem önképzésre való lap. — Mkrt. Az »Ellnr« műszemlézője, ki az ön »érzékenek« egyik, feléje háttal álló nőalakjától a fügefalevelet reklamálja, nem K., hanem Ny. ur. — Dens. Közhelyek. — Bcsk. Teszünk róla. — L. A. Sajna, a szerkesztő egyiknek sem a gazdája, csak a csinálója. — Kritikus. Ha az volna, tűzbe dobta volna silány versét. — Cs. B. Már nevének biztató kezdő betűiből sejtettük meg a jeles csodabogarat. Hova előbb placzra segítjük. — D. P. Becses anyag. Fölhasználjuk. — F. P. Régi. — B. J. Mi az a »püspöki tized«?

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.